

Kvindesagen paa Rigsdagen.

Vi omtalte i Fjor, at det af det paagjældende Folketingsudvalgs Fler-tal (Venstre i Udvalget) var foreslaaet at indføre i Postvæsenets og Telegrafvæsenets Lønningslove Bestemmelser om Kvinders Ansættelse i disse Forvaltningsgrene. Det glæder os meget at kunne meddele, at disse Bestemmelser nu have faaet Plads i de af Rigsdagen vedtagne Lønningslove.

Det hedder i Postvæsenets Lønningslov: Kvinder have lige Adgang med Mænd til at oplæres og ansættes i Statens Tjeneste ved Postvæsenet, dog med Forbehold af den Forret, der oven for er tilstaaet militære Personer.

Og i Telegrafvæsenets Lønningslov hedder det: Kvinder have lige Adgang med Mænd til at oplæres og ansættes i Statens Tjeneste ved Telegrafvæsenet.

Lønnen for de kvindelige Telegrafister er fastsat saaledes: for en Trediedel 1,200 Kr., en Trediedel 1,000 Kr. og en Trediedel 800 Kr. Men hertil kommer saa Alderstillæg, 100 Kr. for hver 5 Aars Tjeneste med fast Ansættelse, dog ikke ud over 500 Kr. aarlig. En kvindelig Telegrafist kan altsaa stige til en aarlig Løn af 1700 Kr. Endvidere have de en i Loven nærmere fastsat Pensionsret. Og en Bestemmelse i Regeringsforslaget om, at denne Pensionsret skulde ophøre, naar en kvindelig Telegrafist indgik Ægteskab, er udgaaet af Loven efter Forslag af hele Folketingsudvalget. Det er da herved forudsat, at kvindelige Telegrafister ikke skulde miste deres Stilling, fordi de giftede sig.

I Postvæsenets Lønningslov findes ingen særlige Lønningsregler for Kvinder. De ville da faa samme Løn som Mænd i tilsvarende Stilling.

Hvad nu den praktiske Anvendelse af disse Lovbestemmelser angaar, da er det desto værre saa, at Regeringen kun modstræbende har modtaget Bestemmelsen om Kvinders lige Adgang for Postvæsenets Vedkommende. I den rigsministeren (Ingerslev) udtalte ved Sagens tredie Behandling i Folketinget den 20de Marts: „Jeg har ikke noget imod at modtage et saadant Forslag paa Telegrafvæsenets Omraade“. Vi haabe, at dette betyder, at Ministeren ogsaa vil bruge Bestemmelsen, ikke lade den blive staaende som et dødt Bogstav. Derimod udtalte Ministeren sig den Gang endnu imod Bestemmelsen for Postvæsenets Vedkommende. Som Grund anførte han, at Assistenten og Elever i Postvæsenet ikke antages af de overordnede Myndigheder, men af Postmestre, Expeditører, Jernbanestationsforstandere o.s.v. „De kunne antage saa mange Elever, de ville, til Uddannelse, og Følgen af denne Bestemmelse vil efter al Sandsynlighed blive, at der vilde blive antaget lutter Kvinder“. Dette fandt Ministeren betænkeligt, fordi man vilde faa en Mængde kvindelige Rekrutter med Forventninger, der ikke vilde kunne opfyldes, da man vilde blive nødt til at stoppe dem paa de senere Stadier. Nu er denne Bestemmelse vedtagen af Rigsdagen og vil ventelig snart blive Lov, og efter Ministerens Ord skulde man ikke